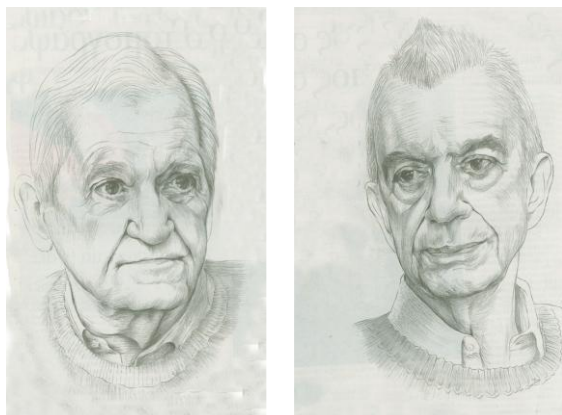

Συνέντευξη δυο διανοούμενων¹

Σκίτσο: Τίτινα Χαλματζή

“Εντελώς διαβλητοί
οι πολιτικοί!”

η υπόλοιπη ηγεσία... **Τι;**

Ο πρώτος τίτλος της συνέντευξης – ότι οι πολιτικοί είναι εντελώς διαβλητοί – είναι πλέον κοινότοπη αλήθεια και δεν θ’ αναφερόμαστε καθόλου σ’ αυτήν, αν δεν υπήρχαν δυο παρατηρήσεις κι ένα ερωτηματικό!

Δυο παρατηρήσεις

Ήδη από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα ο πατέρας της κοινωνιολογίας Μαξ Βέμπερ είχε διαπιστώσει ότι «οι βουλευτές των κοινοβουλίων αρχίζουν να μην αντιπροσωπεύουν τις τάξεις του λαού για τα συμφέροντα των οποίων εξελέχθηκαν. Διαμορφώνονται σε δική τους τάξη, με δικά τους συμφέροντα, τα οποία πρώτιστα και κύρια υπηρετούν».

Η δική μας εικόνα του ελληνικού κοινοβουλίου μισόν αιώνα τώρα επαληθεύει κι επαυξάνει την διαπίστωση του Μαξ Βέμπερ.

Το ερωτηματικό

Και το ερώτημα για τους δυο – και 1002! – διανοούμενους: Δεν έμαθαν την προειδοποίηση του πρώτου εδώ και 100 χρόνια, δεν κατάλαβαν την ντόπια πολιτική ιντελιγκέντσια που 50 χρόνια τώρα την επαλήθευε;! Και δεν έβλεπαν τα πλήθη του λαού που με τα σημαϊάκια τους χειροκροτούσαν και τους έστελναν στη Βουλή και Ευρωβουλή, στα συνέδρια και τα Ευρωσυνέδρια ως άξιους αντιπροσώπους του Έθνους;

Άγνοια, ανηθικότητα ή μωρία;!

Όταν κανείς δεν γνωρίζει, έχει ένα ελαφρυντικό που δεν συγκινείται, δεν εξοργίζεται, δεν πράττει το σωστό κατά της ανερχόμενης αλματωδώς κι άνετα, σε μονόλογο φαυλότητας. Αλλά άγνοια στην τόσο εμφανή, εμφανέστατη και κραυγαλέα με τις 10ετίες αθλιότητα πώς εξηγείται; Πώς δικαιολογείται; Όταν ακόμα με επιχειρήματα και ντοκουμέντα επίμονα κι επί 10ετίες γράφονται κείμενα όπως το *Finis Graeciae* τού Γιανναρά, θρηνητική εικασία, Δόμος, 1987 και στον Οικονομικό: Ο Γιάννης Μαρίνος «Η 20ετής διαπαιδαγώγηση του Έλληνα (22.6.1995), ο Μάνος Χατζηδάκης «Είναι βέβαιη η πλήρης εξαφάνιση του Ελληνικού Έθνους» (8.2.1989), ο Δημήτρης Στεργίου «Εμείς φταίμε για την Ελλάδα που χάνεται» (21.1.1993).

¹ Ολοσέλιδη συνέντευξη του ποιητή Τίτου Πατρίκιου και του συγγραφέα Μένη Κουμανταρέα στην Όλγα Σελλά της Καθημερινής Κ. 5.2.2012, σ.22

Εκείνος ο αρχαίος σοφός πρόγονός μας διαπίστωνε επιγραμματικά:

Ο λαμβάνων δικαίαν αφορμήν οργίζεσθαι και μη οργιζόμενος είναι ανήθικος.

Αριστοτέλης

Κι ένας σύγχρονος, χαρισματικός Γάλλος κοινωνιολόγος μας παραπέμπει σ' ένα βραβευμένο και πολυδιαβασμένο βιβλίο του «**Ο πειρασμός της αθωότητας**»: «Δεν είδα, δεν άκουσα, δεν εννόησα, είμαι ανεύθυνος!» Δηλαδή μωρός! Το βιβλίο συσχετίζεται με «**Το σιωπηλό κοντσέρτο**» που παίζεται πραγματικά και μεταφορικά στο Λονδίνο, στο Παρίσι και στην Αθήνα, από 10ετίες τώρα και το ντοκουμέντο του είναι σ' αυτά που αξίζει να διαβάσετε. (www.elbi.gr)

40 χρόνια ανήκουστη η ποιότητα!

Ο δεύτερος τίτλος της συνέντευξης ήταν «40 χρόνια προβάλλεται η ποσότητα. Είδατε κάποιο αίτημα για ποιότητα;» Και το έθεσε μεν ο Τίτος Πατρίκιος, ως τίτλο όμως τον επέλεξε η δημοσιογράφος, που μάλλον συμφωνεί.

Ο σύγχρονος άνθρωπος σκέπτεται με ποσότητες, δεν εκφράζεται με ποιότητες – αξίες.

Καρλ Γιάσπερς

Πνευματικότητα σημαίνει ποιότητα – και άρα Επιλογή – Ι.Μ. Παναγιωτόπουλος

Είναι γενικότερο το φαινόμενο της ποσοτικοποίησης της ζωής και σχετίζεται φυσικά με την μονοδιάστατη υλική, καταναλωτική πλευρά της. Το πνεύμα – ομορφιά, αλήθεια, ελευθερία, δικαιοσύνη, ηθική, έμπνευση, πίστη, ελπίδα, αγάπη, ενθουσιασμός, δημιουργικότητα – έχει παραμερισθεί σ' ένα – κι αυτό τσαλακωμένο! - περιθώριο της ζωής... **Ε ί ν α ι π ο σ ο τ ι κ ά α ν υ π ό σ τ α τ ο!** Αρκεί μια σπίθα για ν' ανάψει φωτιά κι ένας κόκκος πίστης για να κινήσει βουνά.

Η αλήθεια!

Η αλήθεια είναι ο συνεκτικός δεσμός όλων των αξιών του πολιτισμού. Κι όμως ο «πολιτισμός» που οικοδομήσαμε πλημμυρίζει από σκεπτικισμό, υποκειμενισμό κι αμφισβήτηση σαν του Πιλάτου: «Ποιά είναι η αλήθεια;!» Δεν πήρε απάντηση γιατί ήταν ανάξιος της αλήθειας που ο απλός λαός ήδη γνώριζε. Γεμίσαμε με το ψέμα ή τη μισή αλήθεια «για λόγους σκοπιμότητας». Οι ιδεολογίες που αγκαλιάσαμε σαν σανίδα σωτηρίας είναι αυτές που δημιούργησαν ψευδείς συνειδήσεις -κατά Κ. Μαρξ και Π. Κανελλόπουλο- και

που μας παραπλάνησαν ώστε «να μην βλέπουμε, να μην ακούμε, να μην εννοούμε» τα φανερά, τα ολοφάνερα, τα αυτονόητα...

Διοίκηση - Μάνατζμεντ Ολικής Ποιότητας!

Η Δ.Ο.Π είναι επιστήμη που διδάσκεται στα Πανεπιστήμια και εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις, σε κάθε οργανωμένη ανθρώπινη προσπάθεια. Περιλαμβάνει προγραμματισμό, οργάνωση, διεύθυνση, έλεγχο ποιότητας όλων των συντελεστών σε κάθε τομέα και φάση της επιχείρησης και των παραγομένων προϊόντων ή προσφερομένων υπηρεσιών.

Επιχειρησιακή έρευνα: Εποποιία μιας γέννησης!

Η Δ.Ο.Π. περιλαμβάνει ή αποτελεί εξέλιξη του Work Study και της Operation research (O.R). Το πρώτο εμφανίστηκε θεωρητικά στη Γαλλία στο τέλος του 19^{ου} αιώνα, η δεύτερη πρακτικά στο φλεγόμενο από τους γερμανικούς βομβαρδισμούς Λονδίνο το 1941. Εδώ, λιοντάρι ο Τσόρτσιλ αντιμετώπιζε το πρόβλημα των Άγγλων πιλότων που σκοτώνονταν με γοργό ρυθμό, ενώ η 6μηνη εκπαίδευση νέων ήταν τελείως εκτός του κατεπείγοντος των επιχειρήσεων. Μέσα στους καπνούς και τα χαλάσματα εμπνεύστηκε ομάδα ειδικών που μελέτησαν τα αεροπλάνα – στούκας και σπιτφάϊρ – και τον τρόπο των αερομαχιών στις λεπτομέρειές τους. Έβγαλαν συμπεράσματα που αμέσως μετέτρεψαν σε οδηγίες στους πιλότους. Σε πρώτη εφαρμογή οι απώλειες μειώθηκαν κατά 30%, σε δεύτερη, τρίτη σε 80%! Η δεύτερη εφαρμογή της μεθόδου ήταν στην μεταφορά των εργοστασίων πολεμικού υλικού σε δάση μέσα για ν' αποφύγουν την καταστροφή τους στις γνωστές στους Γερμανούς θέσεις τους. Έπρεπε να μεταφερθούν το γρηγορότερο δυνατό μυστικά και σε τρόπο που η παραγωγή τους να μειωθεί στο ελάχιστο. Και το πέτυχαν! Ακολούθησαν κι άλλες εφαρμογές σε άλλες φάσεις του πολέμου. Έτσι κερδήθηκε ο πόλεμος, αποδεικνύοντας ότι ο άνθρωπος – με ψυχή! – είναι ικανός για το μεγαλείο του ανέφικτου – όχι βέβαια όταν ακολουθεί τη μιζέρια του εφικτού! Όπου και η μικρο-πολιτική...

Μετά τον πόλεμο η μέθοδος συγκροτήθηκε τελικά στην Επιστημονική Οργάνωση – Επιχειρησιακή Έρευνα με έδρες σε Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία κι εφαρμογή σε επιχειρήσεις και βιομηχανία. «Πόλεμος πατήρ πάντων» είχε προφητεύσει ο αρχαίος εκείνος Ηράκλειτος.

Η κρυμμένη αλήθεια της ποιότητας!

Γιατί άραγε είναι άγνωστη η επική ιστορία της γέννησης της Επιστημονικής Οργάνωσης και ως Επιχειρησιακή Έρευνα και ως Διοίκηση Ολικής Ποιότητας;

Και καλά η μικροπολιτική και οι ιδεολογίες πνίγουν ό,τι το αληθινό και δημιουργικό. Αλλά οι διανοούμενοί μας; Τα 2 τέρατα της διανοήσης όπως τους αποκαλεί η δημοσιογράφος; Οι επιστήμονες; Οι λεγόμενοι θρησκευτικοί ηγέτες μας;

Ολική... έκλειψη!

Δεν γνωρίζουν την ιστορία της Ολικής Ποιότητας. Αλλά ούτε την ύπαρξη, ούτε τις εφαρμογές της. Στο ξεκίνημά της το 1941 και στον πόλεμο έως το 1944 έσωσε ζωές. Και συντομεύοντας τον πόλεμο, γλίτωσαν εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές αλλά και περιουσίες από την καταστροφή. Και μετά επιτάχυνε την οικονομική ανόρθωση, την επιστημονική πρόοδο, τον εξωτερικό, πρακτικό πολιτισμό, δίνοντας ευκαιρίες και άνεση για την ανάπτυξη του πνευματικού πολιτισμού, που βέβαια δεν ακολούθησε. Και γι' αυτό είναι υπεύθυνος ο ίδιος ο άνθρωπος, ιδιαίτερα κάθε είδους σκεπτόμενος άνθρωπος – ηγεσία ή μη.

Πνευματική λιποθυμία!

Βλέπαμε με τις 10ετίες την πρόοδο του Τεχνικού Πολιτισμού και σαν μαθητευόμενοι μάγοι, θαμπωμένοι από τα επιτεύγματά του, δεν ανησυχήσαμε για την υστέρηση στην αρχή, την οπισθοδρόμηση τελικά του πνευματικού μας πολιτισμού. **Ο Τεχνικός Πολιτισμός**

-Civilisation - τρέχει με ταχύτητα πυραύλου, ενώ ο πνευματικός πολιτισμός **Culture -** περπατάει με ταχύτητα χελώνας.

Τσιριντάνης, 1960

Δεν είναι η διάκριση αλλά η μεγάλη διάσταση Τεχνικού και Πνευματικού Πολιτισμού που έφερε την διάσπαση του Πολιτισμού και την ανισορροπία της εποχής μας.

Κραύγαζε η ψυχή του ανθρώπου από την έλλειψή του. Τα ναρκωτικά, το δουλεμπόριο, η απληστία, η οικολογική καταστροφή, η γραφειοκρατία κι η τυποκρατία, η φαυλότητα, η διαφθορά κι η διαπλοκή, εγκαθίσταντο άνετα στις ανθρώπινες κοινωνίες. Κι εμείς δεν ακούγαμε το αίτημα, τον σπαραγμό της ψυχής για ποιότητα, δηλαδή για πνευματικότητα!

Ολική άνοια!

Έτσι δεν είδαμε, δεν αναγνωρίσαμε, δεν επωφεληθήκαμε από τις προσπάθειες για ποιότητα ατόμων, επιχειρήσεων, φορέων περιβάλλοντος, ανθρώπου, οικογένειας, πολιτισμού.

«Εξ ιδίων κρίνοντας τα αλλότρια» προκατειλημμένοι – δηλαδή τυφλοί! – βλέπαμε παντού την κερδοσκοπία, τη δουλικότητα, τη σκοπιμοθηρία. Το Καλό είχε διαβρωθεί από την ύπουλη δράση του Κακού.

Λέσχη παγκόσμιας καινοτομίας!

40 χρόνια τώρα δεν ακούσαμε το αίτημα της ποιότητας! Κι όμως κοντά σαράντα χρόνια, υπάρχει παγκόσμιας καινοτομίας πολιτιστικός οργανισμός, η Ελληνική Λέσχη του Βιβλίου – «από αναγνώστες σε αναγνώστες!» – που εφαρμόζει την Οργάνωση και την Ποιότητα στο βιβλίο, σε 650 Δανειστικές Βιβλιοθήκες, σε 2500 εκδηλώσεις, στην Επικοινωνία, στις ανθρώπινες σχέσεις, στους Δημιουργικούς Διαλόγους (www.elbi.gr). Η αλήθεια κοστίζει αλλά ελευθερώνει!

Χαλάει την πιάτσα!

Πράγματι η ποιότητα δε συμφέρει, χαλάει την πιάτσα κερδοσκόπων, γραφειοκρατών, πολιτικάντηδων, ιδεολογάκιδων, μίξερων ανθρωπάκιδων, βολεμένων... «Δε βλέπουν, δεν ακούν, δε μιλούν, δεν εννοούν...» Είναι ανεύθυνοι, δηλαδή μωροί!

Η αντίθετη βέβαια πορεία ξεκίνησε και είναι χρέος και δυνατότητα να την δυναμώσουν κι επιταχύνουν όσοι εννοήσουν, εντείνοντας τις προσπάθειές τους προς τον ίδιο στόχο, της Αλήθειας, της Δικαιοσύνης, της κραταιάς Αγάπης, όπου βρίσκονται ή σε όποιον τομέα συνεργαστούν. «Θα επικρατήσει ο άνθρωπος;» ρωτάει και ο Έριχ Φρομ με τον τίτλο ενός αξιόλογου βιβλίου του. Ο καθένας μας καθημερινά μπορεί να δίνει την απάντηση και να ελπίζει. Η αγωνιστικότητα κάνει την ελπίδα βεβαιότητα.

Π.Δ.Ροζάκης
Μηχ/γος-Ηλ/γος ΕΜΠ
Πρόεδρος ΕΛΒΙ

Δ. Σολωμού 15, Φάρος 154 51 Ν. Ψυχικό Τ 210 646 3888 - 210 646 3263 F info@elbi.gr www.elbi.gr